

[Pla Gjellerup]

ende, men vi mener, det er forkert, at man skam rider rådets forslag ved at tage mindretallets formuleringer, men hverken forudsætningerne eller konsekvenserne. Og vel at mærke argumenterer man heller ikke imod Straffelovrådets forslag; det ville man da ellers kunne forvente, hvis man vælger ikke at følge de råd, man selv har bedt om at få. Når Socialdemokratiet har ment, at vi ikke bare skulle følge, hvad eksperter er kommet med af udtalelser, er vi fremkommet med en argumentation.

Så lige til sidst vedrørende justitsministerens bemærkninger om, at ventetiden til fængsler er afkortet betydeligt, og at det skulle indicere, at der var færre, der blev dømt: Forklaringen, som justitsministeren kender bedre end andre, er jo den, at han administrativt har benådet 1.500, der ventede på afsoning.

Leif Hermann (SF):

Jeg skal først til justitsministeren sige, at det er såmænd ikke så ejendommeligt, at vi udelukkende i Socialistisk Folkeparti i denne runde beskæftiger os med, hvad de juridiske dommere har sagt. Det er der gode grunde til, for lægdommerne har jo ikke haft lejlighed til at udtale sig om dette forslag. Vi har skam fuld tillid til lægdommerinstitutionen, men justitsministeren spænder unægtelig i nogen grad ben for tingene ved at udsende, om jeg så må sige, to modsatte signaler. Det ene signal, om afskaffelse af prøveløsladelsen, er, at nu skal disse voldsforbrydere altså afklapses. Det er ubestrideligt også således, som begrundelsen for volds Kapitelændringerne er opstillet i bemærkningerne på side 8, hvor justitsministeren opregner alle de gode gerninger, han har gjort i henhold til den skandaløse bestemmelse om udvidelse af adgangen til varetægtsfængsling.

På den anden side siger justitsministeren: Det her må helst ikke koste for meget. Derfor regner vi med, at den samlede strafmængde skal være den samme. Der skal altså foretages en nedsættelse med en tredjedel.

Det er ganske vanskeligt at arbejde med, og det er lige præcis også det, Dommerforeningen henviser til, når den eksplicit nævner bl.a. lægdommerinstitutionen som en ukendt faktor i den diskussion.

Justitsministeren hævder, at der fra mange sider har været udtrykt ønske om en skærpelse af straffen for vold, men jeg forstod ikke rigtig,

hvor ministeren var henne i den diskussion, om han var ovre i de nye voldsbestemmelser, eller om han befandt sig i prøveløsladelsesafsnittet. Begge dele kan sådan set godt passe.

Hvis man ser på prøveløsladelsesafsnittet sammenholdt med den nye formulering af § 244, er der tale om en skærpelse af straffen for vold. Er der så noget grundlag for det? Ja, justitsministeren har i bemærkningerne refereret til, at der er sket en kraftig stigning. Ser man på Straffelovrådets formulering vedrørende voldskriminaliteten, så siger det på side 140:

»Det fremgår af tabellen, at det årlige antal anmeldte voldsforbrydelser er steget noget – navnlig i 1980'erne – i forhold til et niveau omkring 3.400 i årene 1975–1976. Det kan på den anden side konstateres, at voldstallet i de fem år 1980–1984 holdt sig nogenlunde uændret mellem 5.500 og 6.000. Tallene giver således ikke grundlag for at antage, at der i denne periode har været en stigende tendens i antallet af voldsforbrydelser.«

Om den grove vold siger Straffelovrådet, at man ikke kan uddrage nogen væsentlige konklusioner på baggrund af det statistiske materiale, der foreligger.

I marts sidste år udsendte den kriminalpolitiske forskningsgruppe under Justitsministeriet en lille pjece om voldsforbrydelser, og jeg skal kort fra denne pjece nævne, at i perioden 1981 frem til 1985 er i hele landet antallet af alvorlige personvoldssager faldet med 2,9 pct.; hvis man ser på anmeldelsestallene alene i Københavns politikreds, er det faldet med 29,7 pct. Nu må justitsministeren altså komme med nogle bedre begrundelser for sine strafskærpelser og sine viderverdigheder på voldsområdet.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Jeg bed mærke i en enkelt bemærkning, som hr. Leif Hermann kom med nu i forbindelse med omtalen af strafudmålingen, nemlig den, at man glemmer lægdommerinstitutionen. Vil det sige, at hr. Leif Hermann mener, at lægdommerne ville idømme strengere straffe og dermed være i overensstemmelse med folkets retsbevidsthed? Er det det, hr. Leif Hermann hermed siger? I så fald synes jeg, der røres ved noget meget væsentligt i denne forbindelse.

Jeg tror ikke, det er sådan, men når det siges på den måde, må vi have en forklaring på, om